

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

barn. Döde 3 barn, af måsling och slag, samt
 Arwingspersonen, Martha Dahlberg, 80 år. Wig-
 de Sjömannen, Thor Ericsson Zhangren samt
 Jungfru Anna Cath. Berg; Herr Johan Koch
 samt Jungfru Emerentia Elisabeth Christiernin.

I Lycka Församlingen äro ifrån den 19 til
 den 26 Februarii födde 5 barn.

I Kronhus-Församlingen äro födde 5, och dö-
 de 2 barn af måsling.

Rundgörelser.

Nyligen inkomma extra goda och friska Citro-
 ner, Pommerancer och Apeldeciner äro uti större
 och mindre partie emot billigt pris til fängs hos
 Herr Lorents Jenssen.

På Stockholms Källaren finnas friska Bergs-
 ostron til köps.

En liten svart-lurfwiger hund är för några dö-
 gar sedan på Hamne- eller Drottninge-gatan från
 ägaren afwiken, hwilken nöjaktig wedergållning
 lofwar til den, som findet tillåtta Waffar och till-
 känna gifwer, där desse Weckoblader tryckas.

Göteborgska Weckobladet.

Torsdagen, den 7 Martii, 1765.

Min läsares wäntan, at, i anledning af N:o 9,
 sid. 71, se i dag något mer om Herde-
 wernet hos Hebräerne, läwer tills vidare finna sig
 önnigt förnögd, då jag, ej endast af egen böghelse
 at uti tal om Herdar ledas til åtanke af Herdin-
 nor, utan ock på åtskillige fleres tillstyrkande, kom-
 mer at här til mera almannt åskådande föreställa
 en den täckaste bild i werlden, som, då den wille
 blifwa i det närmaste astagen, utwalt sig en wär-
 dig hand uti Sweis för et par år tillbaka, och se-
 dan tilågnat sig rum uti Herr Kongl. Bibliothe-
 karien Gjørwells Swenske Mercurius för näst-
 ledne Januarii månad, och i alt hänseende förtje-
 nar at än vidare lysa för fleres ögon, än deras,
 som funnit sig därpå betagne uti bemalte månads-
 skrift, en skrift som prydes af så många utwalda
 stycken, i affigt på sinnens; och seders förädling
 hos oss. Den bilden, wi omtala, är

En Dygdig Hustru.

Wackfallig är den, som får en dygdig Hustru.
 R
 Hon

Hon är lik et frugt-bärande träd, som kastar wi-
da omkring en, swalkande flugga. Wishet och
dygd utgöra hennes dagelighet, och hennes pryd-
nader äro ordentelighet och sit. Fångan har
icke förgiftat hennes hjerta i des ungdom, och hen-
nes löns bögher hafwa icke förblindat hennes
själs ögon. Arbetssamhet gaf henne styrka, och
med idog hand skaffade hon sig rikedomar. Se-
dighet och behag äro öfwer henne utgötne, och i
hennes försigtiga öga framlyser själens höghet.
Hennes åsyn är såsom en morgon, då wärens
daga qlittrar från det friska löfwer; och wid hen-
nes åskådande gläder sig hellska klagan.

Lätsinnighet och lusta förbundo henne icke med
en man; utan det ädla sinnets finare retelser, och
som endast märkas af en ädelsinns lifliga öga, för-
skaffade henne gemenskapen med en själ, lika hen-
nes egen. För dennas bibehållande lefwer hon,
och hennes mans wälfärd är ögnamärket af hen-
nes wakande kärlek. En öm undergiftwenhet är
bandet af deras ägta trohet. Hennes omsorg
slingrar alla moln ifrån hans sinne, och hennes
lofsande efterdöme utplånar minsta fläck, som wil
fästa sig wid hans dygd. Hon gör ingen ting
emot hans wilja, och utom hans råd företager
hon sig ingen wigtig sak. Husets wälgång blom-
strar under hennes säende och watnande, och hwil-
ket Himmelen wälsignar. Wrist flyr wida från
hennes boning. Dagarne äro henne som ögna-
blick, och ögnablick som dagar. Salig är den,
som bor i hennes hus, ty under hennes taf råder
friden.

friden. Göda och kläder fattas ej dem, som tje-
na henne. De prisä henne fast mera, ty trät-
samhet är icke et stöd för hennes myndighet, och
hon gifwer inga besalningar med en föragtlig up-
syn. Förstånd och kärlek råda i alt det, hon
bjuder, och förseelser upreta ej henne til wrede.
Hon stormar ej i huset därfore, at et ler-kärel
gät sonder, och strör ingen galla öfwer bordet,
för det, at en rätt sat något fel. Et stilla tiltal
är en tillräckelig aga, och ofta föder hennes tyst-
nad mer agtsamhet uti göromålen, än dårens
ständiga rop. Hon förger för sit tjenste-folk, som
för barn; och de älska henne, som en moder.

Om aftonen ser hon sin man komma hem, trött
från sit arbete. Hon tyndar sig emot honom.
Han ser wänligen åt henne, och hon wederkwic-
tar honom med sina goda ögon. Hon berättar
för honom om sina göromål, och gör honom rå-
kenkap för alt, utan at han det begärar. Han
tager henne wid handen, och wälsignar henne i sit
hjerta, medan hjertats tysta önstningar liksom
wandra emellan deras ögon.

Med et muntert sinne förrättar hon ännu sina
öfriga syflor, och kallar sit folk til afton-måltiden.
Ensald och natur dukar bordet. För sin man al-
lena har hon, jämte den nödorskrifiga spisen, till-
gat en förfrifnings rätt. Mättelighet är hennes
spis-ordning, och tackfägelse det salt, hwarmed
hon bereder sin mat. Hålsosamt tal äro hennes
kydder; samtal om wishet och dygd, som af in-
gens förklening besläckas, som af ingen oridighet
ohelgas,

ohelgas, som ej gåser af någons förage, som städvar ingen förmedelst oberäknsamhet, och som ej af tomhet blir osmakeligt. Hon blyges ej för att nämna Gud, och hans lof är ej mindre på hennes tunga, än i hennes hjerta. Hennes man hör henne med glädje, och hennes tal äro honom ljustigare än honing. När han talar, tiger hon, och agtar sig att falla honom i talet; men också öfwer hans läppar flöter wishet, och i hans hjerta lefwer dygden. Tacksägelse slutar deras måltid, och wänliga förmaningar bewara den inbördes upbyggelsen.

Innan hon lägger sig till hvila, går hon öfwer hela huset. Försigtighet minskar intet hennes förtroende till Gud. Hon kallar kärleken till en god ordning, wishetens förstfödda doter och dygdens lif-wård. Angenäm är för hennes wörlta lemman den mjuka bädden, och behagelig för hennes slumrande öga sömnens kraft; men ändå kärare är för henne des eget samvetes berömelse. Hon besinnar sitt upförande för den framflutna dagen, hon anmärker hwart enda fel, och talar däröfver med sin man. Innan hon slutar sitt öga, beder hon först Gud med honom. Dygden är hennes wällust, och hennes man omarmar i henne kyskheten.

Slutet kommer härnäst.

Värda Nyheter.

Upsala. Så många bland oss, som älska Ihus uti sitt eget moders mål, och wilja inse des afledning

ledning ifrån äldre Gøchiska Språk, såsom och en stor del af Swänska sorn-tidernes seder, handlingar m. m. så nu sin önskan wunnen, då Cancellie-Rådet och Riddaren, den wida frågdade Professorens wid denna Akademie, Herr Joh. Ihre blifwit färdig med des Glossarium Linguae Sui-Gothicæ. Et dräpelig arbete! som han åtagit sig på Rikets Högl. Ständers bealning, hwaraf och hela Euroopen wäntar med längtan att uplysas. Werket blifwer uti twänne Folianter: den ena lofwas astrykt wid nästkommande års början, hwarefter med den andra genast kommer att göras början på trycket. Subscribenterne få hela Werket, på tryck-papper för allenast 20, och på stort Holländskt papper, för 28 Daler S:mt. Herr Författaren self utgifwer i Upsala quittanceer för subscriptionerne, och Herr Kamereraren C. Sanderman, i Stockholm på frimurare-barnhuset. Efter Maji månads slut blifwa inge subscriptioner antagne.

Stockholm. Att för länge har wänt-kära Södernes-land förlorat ärligen några 1000 personer, som tid efter annan bortflyttat till utrikes orter. Af grämelse öfwer denna lands-plågan, hade Kongl. Wetenskaps Akademien almänneligen uppgifwit den frågan att beswaras, af hwad orsak sådan folk-minskning härflyter. Och man har beswarat en så wigtig fråga till Kongl. Academiens nöge. I anledning däröfver ser man nu af trycket wara utgifne skäl och ordsaker till Swenska folkets

folkets utflytning, öfwerlemnade til Rikets Högl.
Ständer wid nu warande Riksdag. Exempla-
ret kostar 1 Daler 16 öre Silfvermynt.

Korta Stads-nyheter.

Förteckning på den Sill, som Höste-tiden år
1764 i Götheborgs Skärgård blifwit fångad,
samt dels utom, dels och inne i Staden, insaltad
och til någon ringa del rökt, såsom och huru myc-
ken Tran af förskämd Sill och Sille-råk då är
worden tillwärfad:

Tunnot.

Sill, som i Götheborgs Norra och Sö-
dra Skärgård, så långt Stadens Sjö-
Lulls Kamares district sig sträcker,
merendels blifwit af andra Städens
Inwånare utom länet upköpt och in-
saldad 64837

Sill, som af Stadens Inwånare blif-
wit til salu insaldad, nämligen:

Wid Ny-Elfsborg och nya Wärfwet
samt därintil 11350
På Elfsborgs Kongs Ladugårds ågor . . . 34300
På Admiraltets Gamla Wärfwet 11335
På Hisingrs landet wid Götha Älf . . . 32795
I Masthugget och annorstädes på Sta-
dens grund utom fästningen 54789
Inne i Staden 26650

236056

Sill,

Sill, rökt på Elfsborgs Ladugårds ågor . . . 130
Inne i Staden dels färst förtärd, dels
och til husbehof, saltad eller rökt wid
paff 4000
I och utom Staden af Bönder, dels
färst och dels rim-saltad, köpt och bort-
fort ungefärligen 27000

Summa in alles 267186

Tran af förskämd Sill och Sille-råk utom
Staden igenom des Inwånares försorg til-
werkad 1254 Fat. 29 Kann.
Dito i Skärgården 1105 dito. 11 dito.

Summa 2359 Fat. 40 Kann.

Götheb-riska Wexel-wisitet.

Lördagen, den 2 Martii.

Hamburg - 83½ à 83 - M.f R:mt.
Amsterdam - 79½ à 79¼ - M.f R:mt.

Små Kyrko-tidningar.

I Domkyrko-Församlingen äro ifrån den 26
Februarii til den 5 Martii födde 1 gosse- och 2
stieko-barn. Döde Strumpwäswaren Johan
Malmbergs Son, Carl Fridric, 3 månader, af
slag; Skräddaren Jon. Westbergs Son, Nielas,
5 månader, af slag; Sjömannen Hans Kruses
dotter, Maria Catharina, 11 månader, af feber;
Sjömannens And. Dams Son, Christopher, 2
år 6 månader gammal, af feber; Ankans Maria
E. Sahlbergs Son, Magnus, 1 år och 2 månader
gammal,

gammal, af tårande sjukdom; och David Frolands lilla dotter, Beata, 1 år gammal, af slag.

I Tyfka Församlingen död Anna Catharina Fuhrman; Målaren Joh. Jacob Gelhard, 36 år gammal, af feber.

I Kronhus-Församlingen födde 4 barn. Döde Enkan, Maria Jonasdatter, af håll och stung, och 2 barn af mästing. Vigde Hjulmakaren, Mäster S. Hellström och Ankau, Ragnild Fagerberg; Corporalen, F. Lorin och Anna Bergsten.

Kundgörelser.

Utur en årlig Mans hus på Drottningegatan, är förledden måndags en silfver-senaps-kanna bortkommen. Den som den samma kan återställa, eller därom lämna någon underrättelse hos mig eller på Boktryckeriet, skal hederligen blifwa belönt.

På Torsdag i nästkommande vecka, som är den 14 dennes, kommer at försäljas på Stadsens Auktions-Kamare et partie smör af bätre och sämre sorter, i större och mindre fastager, Ängelskt kött i hela tunnor af en utvälld god sort, Ängelska tobaks blader i fat af bätre och sämre sorter, friska och goda Bruneller i lådor, samt af bästa sort kruk-rusin. Kan beses hos Herrar Christ. Arfwidson och Compagnie.

En Gård, Fru Edeilla Holst tilhörig, belägen wid gamla Admiralitets Wärfwet på Ladugårds ågor, bestående af tvåanne rum, et kök med bakugn och en innemyrad kopparkettel uti, en god brunn i gården, tvåanne bodar, en liten kö-bod, en Källare, m. m. Underrättelse om priset sås i gården, som är belägen midt öfwer Herr Lieutenant Wänges.

Göteborgska Svecko-bladet.

Torsdagen, den 14 Martii, 1765.

Slut på mäsningen af en dygdig hustru.
(se No 10, sid. 86)

Saliga dagar wänta på dig, ty Herren hörer din heliga suckan, och din dygd skal äfwen leswa i dina barn. Salig är du, och din lifsfuge. Innan den framfödes, är den Gudi helgad. Men än den blöddiga naturen förfräckes wid en förestående plåga; segra dock förnuft och tro, och hoppet dödar mången oro. Hon söder därför, äfwen med en slags styrka i själen; dock ängalunda en asgud åt sig sjelf, nej, en medborgare för Guds Rike. Hon lyfter honom tack-sägande up mot himmelen, och suckar under glädje-tårar: Fader, detta är dina händer werk, ej til werldens och syndens tjenst, utan låt mig få helga det åt dygden och ewigheten.

I sina barns ännu lena hjertan nedlägger hon dygdens rena säd, och tidigt lärer hon dem, at märka på den öma känslan af godt och ondt. Inga mörka sagor satta deras unga och ny-sifna själar